

Rainer Maria Rilke
Vergänglichkeit

*Flugsand der Stunden. Leise fortwährende Schwindung
auch noch des glücklich gesegneten Baus.
Leben weht immer. Schon ragen ohne Verbindung
die nicht mehr tragenden Säulen heraus.*

*Aber Verfall: ist er trauriger, als der Fontäne
Rückkehr zum Spiegel, den sie mit Schimmer bestaubt?
Halten wir uns dem Wandel zwischen die Zähne,
daß er uns völlig begreift in sein schauendes Haupt.*

A vers nyersfordítása:

Mulandóság

*Órák futóhomokja. Halk, folytonos tűnése/enyészete
még a szerencsés/boldog, áldott építésnek/épületnek is.
Mindig fűj/lobog élet. Már kötés nélkül emelkednek ki
a többé nem tartó oszlopok.*

*De [a] romlás: szomorúbb, mint a szökőkút
visszatérése a tükörhöz, melyet csillogással/fénnyel beporoz?
Tartsuk magunkat a változás fogai közé,
hogy minket teljesen fölfogjon néző fejébe.*

Mulandóság (Vergänglichkeit): Muzot, 1924. február vége. Első megjelenés: *Insel-Almanach* az 1925-ös évre. Első kiadás: *Gesammelte Werke III.*, Insel Verlag, Lipcse (1927).

A vers hátterében élményanyagként Rilke egyiptomi útja és különösen a karnaki oszlopok állnak. A költő 1911-ben járt Egyiptomban, ekkor a karnaki templomvárost is fölkereste, melynek az oszlopaikat csodálta legfőképpen. – **Órák futóhomokja (Flugsand der Stunden):** a mulandóságra történő utalás valójában Rilke Egyiptom-élményének az emlékezés széttartó képeivel való felidézése. – **a többé nem tartó oszlopok (die nicht mehr tragenden Säulen):** vö. az *In Karnak wars* kezdetű vers „elpusztíthatatlan” oszlopának képével: „*Sie überstand und trug / Ägyptens Nacht*” („Ez megmaradt és tartotta / az egyiptomi éjszakát”); illetve a *Gong* című vers sorával: „*Sturm in der Säule, die trägt*” („vihar oszlopban, mely tart”). Mindhárom idézetben feltűnő a „tart” („tragen”) ige jelenléte. – **hogy minket teljesen fölfogjon néző fejébe (daß er uns völlig begreift in sein schauendes Haupt):** a „begreifen” igének e mondat kontextusában három jelentése is van – az elsődleges és elvont „megért, fölfog” értelmén túl a „magába fogad” (ti. a „fejébe” – „in sein [...] Haupt”), a szótó „greifen” igéje révén pedig a „fog, megragad” jelentésével is rendelkezik.

A nyersfordítás és a jegyzet Suhai Pál munkája.

Rainer Maria Rilke

Mulandóság

Órák futóhomokja. Lány hosszú enyészet:
már a boldog, áldott kő is megkopott.
Élet, örök lengés. Csak laza kötelékek
ma az egykori tartóoszlopok.

De a romlás: szomorúbb-e ő, mint a szökő víz
visszatérte, ez a tükröt porlasztó ragyogás?
Legyen létünk a Változás órlófoga közt íz:
legyünk mi ott főbenjáró, hibátlan látomás.

Báthori Csaba fordítása

Változat:

Mulandóság

Órák futóhomokja. Lány hosszú enyészet:
már a boldog, áldott kő is megkopott.
Élet, örök fuvalom. Csak megrengő kötelékek
ma az egykori tartóoszlopok.

De a romlás: szomorúbb-e ő, mint a szökő víz
visszatérte, ez a tükröt porlasztó ragyogás?
Legyen létünk a Változás órlófoga közt íz:
legyünk mi ott főbenjáró, hibátlan látomás.

Báthori Csaba fordítása

Rainer Maria Rilke

Mulandóság

Futóhomok-idő. Szakadatlan enyészet,
csend fojtogat, pedig vígságra szánt a ház.
A lét örök? Meredten oszlopok, na, nézzed,
nincs már mit tartsanak, a romlás megaláz.

Az ám, ez szomorúbb, mint szökőkút vizének
tükrére visszahullta: gyöngye szertesztét?
Higgyük, falak foghíja közt, ki néz, a féreg,
talán megért, emeli ámuló fejét.

Búzás Huba fordítása

Rainer Maria Rilke

Mulandóság

Pergő idő-homok. Még a boldogan-áldott
falaknak is halk-örök tűnése.
Folyvást élet lobog. Hogy terhük már lemállott,
merednek föl oszlopok az égre.

De gyászosabb e romlás, mint felszökő sugárnak
megtérni víztükör csillám-porára?
Vessük magunk fogai közé a változásnak,
hogy látó feje zárjon minket végképp magába.

Erdélyi Z. János fordítása

Rainer Maria Rilke

Mulandóság

Futóhomok-órák. Halkan enyészve súvad,
s bár boldog-áldott – tűnik csarnokod.
Élet, folyton lobog. Kapcsolattalan nyúlnak
fel többé mit sem tartó oszlopok.

Ám e bomlás: búsabb-e, mint szökőkút tükrébe
sejtő csillámmal beporzott visszahullta?
Tartsunk ki, fogak közt, változásra érve,
hogy teljesen megértsen, tekintetébe jutva.

Füleki Gábor fordítása

Rainer Maria Rilke

Mulandóság

Futóhomok-órák. Örül a lassu enyészet:
még ilyen áldott épületet se kimél.
Élet fúj mindig. Már különállnak az égnek
meredő oszlopok; vállukon semmi fedél.

De: szomorúbb-e a romlás, mint ha szökőkút
hulló vize porzik szét a medence színén?
Fúrjuk magunkat a változás fogai közé úgy:
értsen minket egészen e látnoki lény.

Halasi Zoltán fordítása

Rainer Maria Rilke

Mulandóság

Órák futóhomokja. Halk és állandó enyészet
a sorsa áldott, boldog épületeknek. Fúj, lobog
a lét folyton. Meglazulnak a kötelékek,
a többé már alig tartható oszlopok.

De romlás: szomorúbb, akár a szökőkútnak
visszatérte a tükörhöz, mit kristályporral telehint.
A változás órló fogai közt tartsuk addig magunkat,
míg felfogja értő agyával minden érzékeink.

Kerék Imre fordítása

Rainer Maria Rilke

Mulandóság

Órák homokja. Áldott épület
halkan kitartó lezüllése.
Élet lehel. Még tartják fejüket
oszlopok, miknek nincs már terhelése.

De szomorúbb-e a romlás, mint a szökőkút,
ha tükörbe visszatér, derengéssel tele?
Mércénk legyen fogak közé lökő út,
mely néző hídfőbe foglal minket bele.

Márton László fordítása

Rainer Maria Rilke

Mulandóság

Még percre sem pihen. Pereg az óra-homok,
Hull mindenből, nem őrzi otthonok fala.
Csak ráfúj az Élet. S már látsz roppant oszlopot
Habarcs nélkül, hasadozva tartana.

De a romlás szomorúbb? Mint szökőkút-sugárka,
Mely gyöngyfény-zápként tér vissza víztükörbe?
Fejünket bátran hajtsuk hát e szörnyű szájba,
Latolja, fogai kicsodán zárulnak is össze.

Németh István Péter fordítása

Rainer Maria Rilke

Mulandóság

Futóhomok-órák. Még a dús, szerencsés
házak halk omladozása is szakadatlan.
Örök életszél. S áll, bár nem tartóelemként,
áll az oszlopsor. Talppal a földi zavarban.

De ez az omlás tán szomorúbb, mint a ráhullt
vízpermet, ha a kút tükréről visszavillan?
A Változás tart foga közt zsákmányul –
egy vízköpő-fej, ahogy a semmibe pillant.

Varga Imre fordítása

Rainer Maria Rilke

Mulandóság

Órák futóhomokja. Halkan, folyton enyésznek
ők is, az áldott, boldog épületek.
Mindig fúj élet. Többé nem tart, már a kötésnek
vége, az oszlop az égre mered.

Ámde a romlás: szomorúbb-e, mintha a tükrét,
míg hull rá, a szökőkút fénnel szórja tele?
Változás foga tép, add neki lényedet önként:
fogja magába egészen föl, mely néz, a feje.

Suhai Pál fordítása

Változat:

Mulandóság

Futóhomok-perc. Áldott, boldog épületeknek
halk tűnése: ez nekik is, ami jut.
Mindig fúj élet. Az oszlopok égre merednek,
kötésük nélkül nincs mit tartaniuk.

Romlani mégis: szomorúbb-e, mintha vizére
szórja a fényt a szökőkút, míg behull?
Változás foga tép, add magadat neki végre:
néző fejébe fogjon föl maradéktalanul.

Suhai Pál fordítása

Rainer Maria Rilke

Mulandóság

A perc futóhomokja. Még a megáldott ház is rom, ha kifújja alóla a szél.
Így visz az élet. Kihajlik már a magányos oszlopok egykori rendje fölé.

De a bukás: mélyebb, mint a szökőkút visszaútja a tükörhöz, víz pora száll.
Rajtunk a változás harapása megújult, ám a tekintete értő, fölfele jár.

Vörös István fordítása

Rainer Maria Rilke

Levelek

Közel háromezer oldalon négy kötetben, díszdobozban jelentet meg a Napkút Kiadó a közeli hetekben Rainer Maria Rilke kiterjedt levelezéséből készült, a költő gondolatvilágának minden elemére kiterjedő nagyarányú válogatást.

A kiadást a fordító, Báthori Csaba gondozza.

- Levelek I. 1894–1910
- Levelek II. 1910–1916
- Levelek III. 1917–1922
- Levelek IV. 1923–1926